

Pau, d'oliva 3-11-1942

Estimats tots, - " Tu es la nostra única esperança . "

per tu a ja tot... " Així en diu el pare en la darrera
carta, i no us solia explicar el que he sentit
després aquesta frase. Per l'amor de Déu, si voleu
que conservi la meua tranquil·litat, no em
compteu per a res a l'hora de prendre qualsevol
'decisió'. sense abandonar a cap sentiment, - com
solien fer-ho? - heu de pensar en com en una banda
i el seny en una altra, i deixar el que vulgui
el cor, el seny deu ben estar que les decisions s'han
de prendre a base de l'evolució més o menys des-
cible dels esdeveniments, ja damentant una línia.
i no trobar el temps per seguir per nosaltres el
rol, en bona hora! però jo tinc per tament de
no poder ajudar-vos, per a que no em trobeu
pensar que us sòc un pes més a la ala, i
que he culpa d'augmentar més el vostre i
la única - que s'ha de fer i més de nosaltres
que ~~podem~~ ^{podem} una vida més plena per endavant, -
passar ans i més vivint i perdent una
jo ventant que podrien embornar obrint-la un camí
en la vida. "alguna part dans la monde" - entenc
de vèncer no mai de l'esperança d'una normalitat
que es no ens garanteix. No si que regni
que haurien de decidir el contrari del que heu

decidit. Vosaltres sabeu més tota la conta del joc, i
d'altres bandes, comptant amb elementos de existència,
sembla i a a temps de converses d'opinió: el
cap de nosaltres te' porta de colonitzador a d'
aventures... Tot això a' cert. I assegurat. Per això
no objecto a la nostra decisió - si no' el fet
que se sigui un dels motius que us plenen
l'ata udestan. Entesos?

Veis, que ha arribat fins a vosaltres el rumor
que ha acompanyat la mort del Dr. Castellanos. En
realitat, aquest va morir sense que el seu mal fos
diagnosticat amb certesa. El laboratori donà resposta
negativa a tota la prova de tota la infeccions
habituals. El Dr. Jellent, i la meua que ni ho vaig
mai casar, i inclina clínicament pel T. exantematicum.
Però no és aleshores. A Barcelona, fora dels països
extremes, herpetus, campy, etc etc, la gent encara
no va pòlora i la malaltia ha estat localitzada
i no ha adquirit extensió.

Ja us deia que el Ton ha tingut una patella.
Ara si' a l'heida, i el virus d'altre ramoní a
oliva el d'apats. El diagnòstic és solució un atac
del nostre mal que d'acordament opera en
- feigori S., i no hi li fauen el mateix
fructament, o no altre mal' cas.

que que Cassals ha estat damuntament de tornada
 per França i Suïssa. El Q. R. va a Migu i Mont
 pel·ler un d'ingrés dies; per tant, no devia
 haver-hi lectura per me. La conta del Q. ~~de~~
 és una transcripció tan bona per la meua mala llei-
 gura, que en certa bona de les contes me.
 Veig així de just. Però molt de jornal, i afortunadament
 a que en jaunt d'igra de mi el que alguna
 encara que sigui ~~transcripció~~ transcripció és menys veiga
 amb falta d'ortografia, i resten una ~~veient~~ veient
 Manjull, o ~~damunt~~ damunt-se " en quins class forta-
 gals s'aberra el lora contes".

Veig que és justa ^{ment} ~~est~~ para una evolució
 tota d'engie d'ignell temps que en restia d'
 aigua cora massa ~~estretes~~ i en damunt
 de cantar de tant en tant la veia que van a
 la font, la llora de la primavera, i la bona nit
 de l'hivern. Per la meua que la a la darrera
 pesada que us he escrit, ~~demostra~~ demostra
 la seva actual utilitat per una corda mi ve.
 de també la pel·leria, però que hi faig a
 vegada en sent una cora mi Menjer? I un
 no pot menjar sempre costat, i en un men-
 ha d'horre-hi de tot. El que importa és que del
 consonants als llocs tot sigui de bona qualitat
 3 - Auri us envio ~~per~~ nova pel·leria de la qual,
 una almenys i una elegia que para és dels
 de punta. Ah, i no veuen que el que veia
 al costat de la conta tanqui en que veure
 en la seva sèrie. ~~Si~~ no s'he escrita ning

no, si potser perquè em esteu lliant als
sentiments que la inspirada...

ditu, com no la veurament? Tu diràs
que enveja Maria bruta d'altre sigui, si ella
dira que t'envia a tu... El trist Pepito
ha estat a veure et deli la Montserrat. Pensa
que hi podria haver anat uns dies almenys!

Estimat pell. Quan et heu agradau tanta
je desvia mica so anys i jo potser ja hauré
estat de veure. No ho vull!!! No en
tinc cap amb la tara tranquilitzadora, i

la veure que tant que no en tindrà
mai secrets. Però si que jo no vull que veidi!

Sunt pens que jo no hi ha unes, i un
no t'acapararia que et la facia un subtil pi
que t'atrua. Quan he vist la foto que m'ha

enviat la Consol de tant pare, m'ha
ha saltat d'alegria i m'ha s'ha aturat es

cabells. No m'agrada el sentiment: cada foto
porta un sentiment diferent, i cap no la
agrada tant com la del teu aniversari que
l'any passat, aquella que et heu amb et l'idea
a la veu d'un canal, amb un petit.

seria mena millor que progressiu vami aquest
 atre! No es que en pasta no mai de pensen ho.
 Menjaré l'oca i en pous de tant ve poder
 acompanyar-te i no deixar-te sans. No tinguis
 por, no et diré pell quan algun ve progressiu
 sentia...

Te tinc un dilema com a vent els tres
 vint anys. Potes no et deixar aquell mateix
 dia, però contis que no a perdria. Ara
 que dius que comences a sentir la
 manca de no haver continuat el piano,
 potes trobar-te interessant de saber que era
 aquella Hanna Magdalena Bach ve a qui
 joan compta els seus veludis i minuts
 que un ves anys ha trobat. Sol la la - -
 la sol sol. - to recorda?

A dia, repetició. Divertir-te ja ja i
 recordant una mica del
 la Meie figures m'acaba Repetició
 de dia que et vol per quatre
 mots. Les que t'encanta sola per parte alguna com
 interès. Quan ho havis escrit, escriu que et vas contenta.

Semen

Oh, t'encanta sola sola
 d'ignat mata d'herba!
 La mata sola lluminosa
 sola et s'encanta extrema,
 com la paraula d'un entitat
 malalt d'ou i record,
 per la solera, t'encanta trista,
 d'un aplec d'ou.

Ans en penes i en lletes
la pau, el lletíu net
de cada ~~hora~~ hora ca sella
la claritat del cel.

La claritat, sense glòria
solia el present ja mort...
Aida il·luminada la memòria
i vida del meu record.

Allí també, sense vida,
tot es demora i blau
i l'aire es clar d'una tristesa
fàcil com una pau.

Quan en una ànima a despulla
cada branca d'altre,
si non volen, menuda fulla
en tancys que han de morir.

Si ja més, tremola espina
que la delícia en peny,
~~de veure i anar~~
de l'any setè que encaminava
cap al tombant de juny.

Quan, com endins d'una penya
un jols anans i obrim,
sento pler en la nostra vida
la sala del futur...

de, transparentia dolera,
si igual que tu, el meu cor
for una entesa lluminosa
sota un silenci d'or.

elber 1942

A la nit.

Es l'instants que el teu pensament i l'instat,
pena, damunt del son que l'ataca, d'ambigüitat...
i l'extraordinària voluptat d'una a l'ora s'exacerba,
i la pena de l'abisme ens ve colmant...

Ah, vent!
vols, silenciosa entre els estels: l'hebra,
aquella veia en esta cap a un estel d'alt...
juliol 1922

La lectura dels angels.

I

Entina, molt entina, per acabar l'interior
i l'aire si una llum que el feixen perfumada
on, de l'absoluta llum d'aquest planeta impura,
ni l'ombra gran arriba, ni l'estel en escuria;

en l'absolut silenci que fa el respir de Déu,
en una pen de llum com una veia d'interior,
àngels vestits d'un blanc més pur que la neu,
lligats en cadenes el llit d'una vida.

cada nit, des dels llavis travessant l'atmosfera,
vols cap a un estel com un vell de llum;
quan s'aturen, marcant l'acabament d'un vers,
una ànima vella, com en el buit suspesa.

100

Can, del cel de la mare fins al lloc final,
la nostra vida, any per any, vida perfecta,
si només l'era d'una paraula angelical
que, davant del senyor es despiant en un lloc...

I I

No tes es anys sin iguals, ni es lloc. Uns,
de pàpires adenti de l'alta i curatua,
sin nomenat per anys, sin un moment com
que estaven amb la veu la sang de l'escritura.

Altres, com anys de estada sin constant
un lloc pla de plas com una l'immensa,
i l'altre es la la vida sin d'infant,
mai llens es als, i mai l'altre la caldera.

Altres duen la gloria de l'alta enten del lloc,
i tra la seva veu un primer de joia.
- nidi i elara els jocs els elara del mudi
una vida secreta, sena i solitari.

Altres s'orienten en juren la me demant als als
com aquell que medita, o diruga, o repose.
S'orienten, i a d'altres quora han de pinar jals,
com si el han l'altre als la pensen en una altra
cosa...

1992

22/25	59/44
578	598
2241	598
1420	598
2241	598
578	598